

NOWY ROZDZIAŁ ŻYCIA

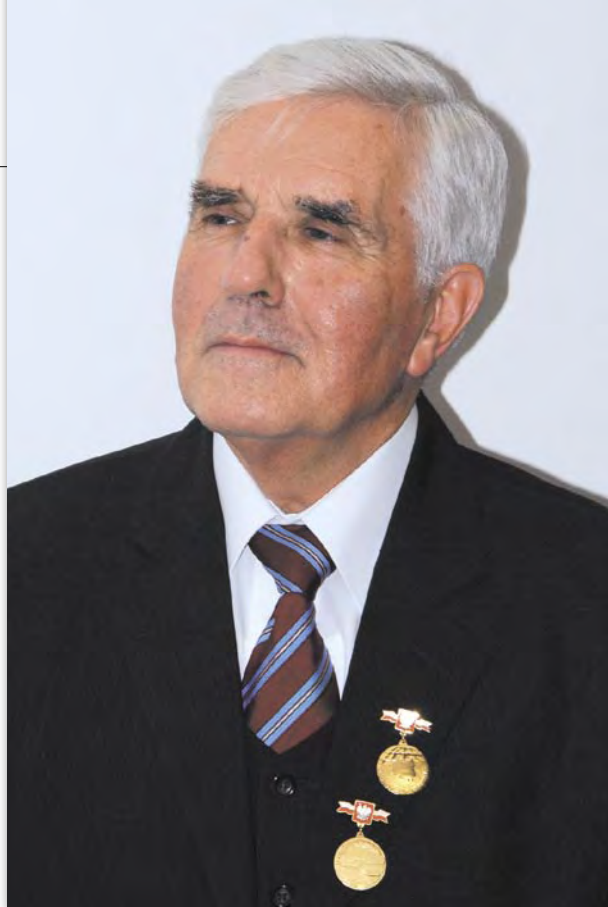
W dniu 75. urodzin prof. Adama Linsenbartha minister budownictwa Andrzej Aumiller uwzględnił jego prośbę i zwolnił go z obowiązku pełnienia funkcji dyrektora Instytutu Geodezji i Kartografii. Do chwili rozstrzygnięcia konkursu na stanowisko dyrektora pracami IGIK będzie kierował dotychczasowy zastępca Jerzy Sujecki.

Z okazji jubileuszu 30 listopada odbyło się posiedzenie Rady Naukowej IGIK z udziałem członków Kolegium oraz licznie przybyłych gości. W spotkaniu uczestniczył minister budownictwa Andrzej Aumiller, a także główny geodeta kraju Wiesław Potrapeluk oraz wiceprezes GUGiK Adam Iwaniak. Świat nauki reprezentowało grono profesorskie: Bogdan Ney, Jerzy Gaździcki, Lubomir Baran, Andrzej Hopfer, Andrzej Sas-Uhrynowski, Andrzej Makowski, Aleksandra Bujakiewicz, Marek Graniczny i Janusz Ostrowski, a także liczni pracownicy Instytutu – wieloletni współpracownicy Jubilata. Spotkanie upłynęło w ciepłej, niemal rodzinnej atmosferze. Profesor był wśród przyjaciół, którzy szczerze gratulowali mu jubileuszu i dziękowali za wiele lat wspólnej, owocnej pracy. Podkreślano walory Ju-

bilata, nie tylko jako dociekliwego naukowca, sprawnego organizatora, ale także człowieka o niezwykłej kulturze osobistej i zdolnościach mediacyjnych. Andrzej Aumiller (na zdjęciu poniżej) uhonorował Jubilata wyróżnieniami resortowymi: Honorową Odznaką za Zasługi dla Budownictwa oraz Honorową Odznaką za Zasługi dla Geodezji i Kartografii.

Adam Linsenbarth skończył 75 lat, z czego przez ostatnich 15 nieprzerwanie kierował pracami IGIK. Teraz będzie mógł się już skupić na pracy naukowej, a szczególnie na projekcie, któremu ostatnio oddaje się z pasją: opracowaniu koncepcji kompleksowego systemu informacji czasowo-przestrzennej wydarzeń na kartach Biblii.

KATARZYNA PAKUŁA-KWIECIŃSKA

FOT. JERZY PRZYWARA

PROF. ADAM LINSENBARTH urodził się 30 listopada 1931 roku w Starogardzie Gdańskim. Po maturze, w 1949 roku, podjął pracę w Biurze Terenowym Poznańskiego Oddziału PPM we Wrocławiu. Dwa lata później rozpoczął studia na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej, które ukończył w 1956 roku. Jako absolwent specjalizacji fotogrametria podjął pracę w Państwowym Przedsiębiorstwie Fotogrametrii w Warszawie, gdzie przez wiele lat pełnił funkcję głównego technologa. W latach 1957-61 pracował dodatkowo w Katedrze Fotogrametrii PW jako starszy asystent. Tytuł doktora nauk technicznych uzyskał w 1968 r., a stopień doktora habilitowanego – w roku 1996 (rozprawa nt. badania pustyni metodami teledetekcji). W latach 1973-76 i 1981-87 pracował jako ekspert ds. fotogrametrii w Libii, następnie z ramienia UNESCO kierował utworzeniem Centrum Teledetekcji Mongolskiej Akademii Nauk. Między wyjazdami podjął pracę w Instytucie Geodezji i Kartografii w Warszawie, gdzie wrócił po zakończeniu kontraktów. W 1991 roku wygrał konkurs na stanowisko dyrektora IGIK. Potem jeszcze dwukrotnie wygrał konkurs na to stanowisko i funkcję dyrektora Instytutu piastował przez ponad 15 lat, aż do 30 listopada 2006 r. Kierował licznymi projektami badawczymi, opublikował wiele prac w kraju i za granicą. Był założycielem Polskiego Towarzystwa Fotogrametrycznego, jest członkiem Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

(Na podstawie opr. PROF. BOGDANA NEYA „Prace IGIK”, t. XLVIII, z. 104, 2001)